

REGLUGERÐ RÁÐSINS (EB) nr. 1426/96**frá 26. júní 1996****um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 823/87 um sérstök ákvæði um gæðavín sem framleidd eru í tilgreindum héruðum(*)****RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 43. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar (1),

með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins (2),

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar (3),

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Tiltekin sértæk, hefðbundin hugtök njóta viðurkenningar í Þýskalandi. Slík hugtök er rétt að taka upp í reglugerð (EBE) nr. 823/87 (4) til að tryggja vernd þeirra í öllum aðildarríkjunum.

Fyrir því hefur skapast hefð sem samræmist spænskri löggjöf að heitið „Manzanilla“ er talið jafngilt landfræðilegu heiti um gæðavín fth; rétt er að veita undanþágu vegna þessa gæðavíns fth frá þeirri meginreglu að tilgreint hérað, sem það er framleitt í, sé sérmerkt landfræðilegu heiti sínu, og leyfa að varan beri hið hefðbundna nafn sem um getur hér að framan.

Samkvæmt 4. mgr. 15. gr. reglugerðar (EBE) nr. 823/87 má ekki nota nafn tilgreinds héraðs, sem aðildarríki eignar gæðavíni fth, yfir aðrar vörur úr víngeiranum. Í sumum tilvikum er þó rétt að leyfa að teknar séu upp nýjar upprunatáknar sem áður voru notaðar um tiltekin borðvín. Einnig er rétt að gera ráð fyrir aðlögunartíma og að þá séu bæði heitin notuð samhliða svo hefðbundnir neytendur geti lagað sig að nýjum aðstæðum.

Markaðssetning drykkja, sem ekki falla undir víngeirann, og tiltekinna grunnhráefna til vinnslu slíkra drykkja, sem lýst er með landfræðilegum sérmerkingum sem venja er að nota til að lýsa vínunum, gæti villt um fyrir neytendum varðandi eðli og uppruna

vöru sem svo væri lýst og gæti slíkt skaðað hagsmuni vínframleiðenda. Því er rétt að leyfa ekki notkun slíkra sérmerkinga nema tryggt sé að ekki orki tvímælis, eða, í ljósi fenginnar reynslu, einkum sé um að ræða tiltekna drykki sem eru tengdari víngeiranum en aðrir, nema umrædd landfræðileg sérmerking hafi hlotið viðhlítandi viðurkenningu.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:**1. gr.**

Reglugerð (EBE) nr. 823/87 er hér með breytt sem hér segir:

- Eftirfarandi undirliðir bættist við a-lið 2. mgr. 15. gr.:
 - „- „Qualitätswein garantierten Ursprungs“,
 - „Qualitätschamwein garantierten Ursprungs“;“
- Við aðra undirgrein 3. mgr. 15. gr. bættist eftirfarandi undirliður:
 - „- „Manzanilla“;“
- Í stað þriðju undirgreinar 4. mgr. 15. gr. komi eftirfarandi:
 - „Þrátt fyrir fyrstu undirgrein getur ráðið, með auknum meirihluta og að tillögu framkvæmdastjórnarinnar, ákveðið fyrir 31. ágúst 2001 að leyfa að tiltekin landfræðileg heiti, sem hefð er fyrir að nota til að lýsa borðvíni og eru úorðið notuð sem heiti tiltekinna héraða, megi nota áfram einnig um borðvín, þó ekki lengur en um þriggja vínára skeið.“
- Í stað fyrstu undirgreinar 5. mgr. 15. gr. komi eftirfarandi:
 - „5. Eftirfarandi heiti og hugtök:
 - heiti þrúguafbrigðis sem um getur í 4. gr.,
 - hefðbundið, sértækt hugtak sem um getur í 2. mgr.,
 eða
 - hefðbundið viðbótarhugtak, svo fremi aðildarríki leyfi að það sé notað til að sérmerkja vín samkvæmt bandalagsákvæðum sem samþykkt voru samkvæmt 1. mgr. 72. gr. reglugerðar (EBE) nr. 822/87,

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 206, 16. 8. 1996, bls. 35, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 102/97 frá 15. desember 1997 um breytingu á bókun 47 við EES-samninginn um afnám tæknilegra hindrana í viðskiptum með vín við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(1) Stjtið. EB nr. C 15, 20. 1. 1996, bls. 5 og Stjtið. EB nr. C 74, 14. 3. 1996, bls. 12.

(2) Álit var skilað 21. júní 1996 (Stjtið. EB nr. C 198, 8. 7. 1996).

(3) Álit var skilað 24. apríl 1996 (Stjtið. EB nr. C 204, 15. 7. 1996).

(4) Stjtið. EB nr. L 84, 27. 3. 1987, bls. 59. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 3011/95 (Stjtið. EB nr. L 314, 28. 12. 1995, bls. 14).

má ekki nota til lýsingar, kynningar og auglýsingar á öðrum drykkjum en víni eða þrúgusafa nema útilokað sé að það orki tvímælis varðandi eðli, uppruna, eða upptök og samsetningu slíkra drykkja.

Notkun heitis eða hugtaks, sem fyrsta undirgrein fjallar um, eða orðanna „Hock“, „Claret“, „Liebfrauenmilch“ og „Liebfraumilch“, enda þótt með þeim standi orð á borð við „tegund“, „gerð“, „líki“, „eftirlíking“ eða önnur ámóta orð, er óheimil þegar um er að ræða lýsingu og kynningu á:

- vöru sem fellur undir SAT-númer 2206, nema umrædd vara komi í raun frá viðkomandi stað;
- vöru sem er markaðssett ásamt skýrum leiðbeiningum til neytenda svo að hægt sé að vinna úr henni drykk sem líkir eftir víni (heimabruggað vín); þó má nota heiti þrúguafbrigðis ef umrædd vara er í raun unnin úr slíku afbrigði nema hætt sé við að heitinu verði ruglað saman við heiti tilgreinds héraðs eða landfræðilegrar einingar sem notað er til að lýsa gæðavíni fth.

Heiti

- tilgreinds héraðs sem 3. gr. tekur til og er á skrá sem tekin er saman samkvæmt þriðju málsgrein 1. gr.,
- landfræðilegrar einingar sem er minni en tilgreint hérað, svo fremi aðildarríki hafi úthlutað því til að sérmerkja

vín samkvæmt bandalagsákvæðum sem samþykkt voru samkvæmt 1. mgr. 72. gr. reglugerðar (EBE) nr. 822/87,

má ekki nota við lýsingu, kynningu og auglýsingu annarra drykkja en vína eða þrúgulagar nema:

- a) að því er varðar vörur sem falla undir SAT-númer 2009, 2202, 2205, 2206, 2207, 2208 og 2209, og vörur framleiddar úr hráefnum víngeirans en er ekki getið í 2. mgr. 1. gr. reglugerðar (EBE) nr. 822/87, heitin og hugtökin hér að framan séu viðurkennd í því aðildarríki sem er upprunaland vörunnar og nema slík viðurkenning samræmist lögum bandalagsins;
- b) að því er varðar drykki aðra en þá sem fjallað er um í a-lið, nema útilokað sé að orki tvímælis varðandi eðli, uppruna, upptök eða samsetningu slíkra drykkja.

Viðurkenninguna sem um getur í a-lið þriðju undirgreinar ber að veita eigi síðar en 31. desember 1999; fram að þeim degi og þar til viðurkenningin hefur verið veitt gildir reglan, sem um getur í b-lið þriðju undirgreinar, um viðkomandi vöru.“

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á sjöunda degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Lúxemborg 26. júní 1996.

Fyrir hönd ráðsins,

M. PINTO

forseti.